

NOVINE

SLOVENSKE KRAJINE

Naročnina na skupni naslov letno 24 Din; na posamezni naslov letno 80 Din. V inozemstvo: letno 65 Din. Z M. listom letno 100 Din.

IZHAJAJO VSAKO NEDELO.

Uredništvo v Dolnji Lendavi. Uprava v Murski Soboti, Križeva ul. 4. Štev. položnice 11806.

Cena oglasov: stran: cela 400 Din., pol 200 Din., četrt 100 Din.; mali oglasi do 20 reči 10 Din., više vsaka reč 1 Din.; med tekstom vsaka reč 2 D. Pri večkratnoj objavi popúst.

Euharistični kongres v Turnišči.

Naša Slovenska Krajina je doživela že dosta slavnosti, a na ednom mestu teliko naroda nese šče zbralo eden den, kak na Malo mešo okoli ljublenoga Jezusa v Turnišči. On je vlekeo duše k sebi. I te so pokazale, da ga raj majo kak vse drugo, po njegovej svetot zapovedi. *Prek dvajsetjezero* ljudi se je gnetilo te den okoli Jezusa. Celo preminolo noč je v tórjanskoj cerkvi bilo Najsvetejše izpostavleno. Verne duše so z veseljom verostüvale pri Jezusi, da se njemi zahvalijo za bridko trpljenje, z šterim je rešo i za nastavljanje presvetoga Oltarskoga Svestva. Spovedavalo se je tüdi celo noč. Meša za mešov se je opravlala, dokeč ne napočo trenutek za zbiranje k velkoj božoj službi, k središči cele krasne proslave, štero so opravlali prezv. g. knezoškof i ap. administrator Dr. Tomažič Ivan Jožef.

Prihod Prezvišenoga.

Prezvišeni gospod herceg püšpek so prišli 7. sept. proti večeri. Na meji dekanije so jih pozdravili g. Jerič Ivan, dekan i Greif Ivan oskrbnik fare, občinski župan i drugi. K sprejemi se je zbralo do štiri jezere ljudi. Slavoloki i okinčene hiše so pozdravljale povsod Prezvišenoga i odkrivalo tisto globoko versko poštüvanje, štere čüti naš narod do Kristušovoga namestnika, višjega dühovnika svojega. Po sprejemi so bile slovesne večernice v cerkvi. Prezvišenoga je pripelao g. Jerebič, uradnik zadružne gospodarske banke, predsednik kat. akcije v lavantinskoj püšpekiji. Z Prezvišenim so prišli še mil. g. Časl Franc, kanonik, g. Kolenc Franc, tajnik kat. akcije, ki je dvakrat predgao i tajnik Prezvišenoga g. Lebič.

Priprave za kongres.

Vu vseh cerkvaj dekanije se je pripravljalo na kongres. Ne samo, ka se je v cerkvi razglašüvao kongres i toga namen, nego se je tüdi več spovedavalo kak inda.

Najlepše se je pa pripravila na

kongres Črensovska fara. Ta je tak srečna, da hrani v svojoj cerkvi kinč, dragši od vsega zlata i srebra, edno skalinico sv. Križa Jezušovoga. V toj fari, ki je posvečena sv. Križi, bi se mogopopraviči vršiti euharistični kongres, ali naj pokaže svojo nesebično lübenzen, je drage vole odstopila to čast starodavnoj tórjanskoj fari, Mariji pod Logom. Vsi dühovniki so Turnišče zvolili na svojem spravišči za mesto kongresa i g. oskrbnik Greif je drage vole sprejeo ponüdbu i vzeo na sebe velikansko skrb za kongres. Črensovska fara je odstopila tórjanskoj mesto kongresa, a kak herbašica najdragšega kinča, delca Jezušovoga križa, se je pripravila na kongres tak vroče, kak da bi se te vršo v njej srdini.

Priprava Črensovske fare.

Črensovska fara je gledala kongres z odprtimi i bistrimi očmi vere. Kak čuvarica delca Kristušovoga Križa ne mogla zamisliti 1900 letnice Jezušove smrti i te spomina v presv. Oltarskom Svestvi brez toga, ka ne bi iskala pomena križa, pomena odrešenja. Če je Kristuš nas greha rešo, te nega lepše priprave kak v düšaj pokazati sad odrešenja: čistost düšne vesti. Če je Jezuš v Olt. Svestvi hrana naših düš i če je njegova najsrčnejša žela, da ga gostokrat vživamo, te, te nega lepše priprave na zahvalni kongres ob 1900 letnici nastavljanja Olt. Svestva, kak gосто sveto prečiščavanje. Zato se je v toj fari tri tjedne pripravljalo na kongres. V dvema tjednoma se je razložo pomen našega odrešenja, se je pojasnila tista strašna grozota greha i njegove kaštige, pekla, iz štere nas je po lesi Križa rešo Jezuš i sad te križne smrti v Olt. Svestvi. Na vretino se je pokazalo i se je začelo pranje v spovednicaj dva tjedna. Zadnji tjedan so pa bili pozvani g. Pohar Franc, misijonar iz Grobelj, ki so s svojimi krepkimi govori i požrtvüvalnim spovedavanjom

zvršili bližnjo pripravo za kongres. V treh tjednaj se je prečistilo do petjezero düš i zasam kongres blüzi trijezero. To samo v domačoj cerkvi neračunavših onih, ki so romali v Turnišče i tam pristopili k stoli Gospodovomi. Pet dni pred kongresom so se slüžile slovesne večernice, štere je narod v jako velkom številu obiskavao. Po njih se je pa spovedavalo ešče kesno v noč, nesamo od ranoga jütra naprej celi den, naj bi kem več naroda postalo deležnoga sada odrešenja. Te v düši očiščeni narod, ki je z najvekšov resnostjov kak malogda opravlao svoje pobožnosti, podučen o pomeni odrešenja, je zdigno na Malo mešo svoj najvekši kinč, skalinico sv. Križo i ga v prav pobožnoj precesiji odneso v Turnišče, gde so ž njim Prezvišeni blagoslovili vso nad 20 jezero broječo vnožino. Procesija črensovska je štela dvejezero düš. Najlepšo sliko so njej dala vnoge v belo oblečene deklina pa nad sto nedužne dece, ki so z globokov srčnov radostjov nosila svojo Patrono, Malo Marijiko.

Precesije.

Prva precesija je prišla v Turnišče že na predvečer Male meše iz D. Lendave. Vodo jo je g. Jerič Ivan dekan. Zbralo se je v njej 1500 vernikov.

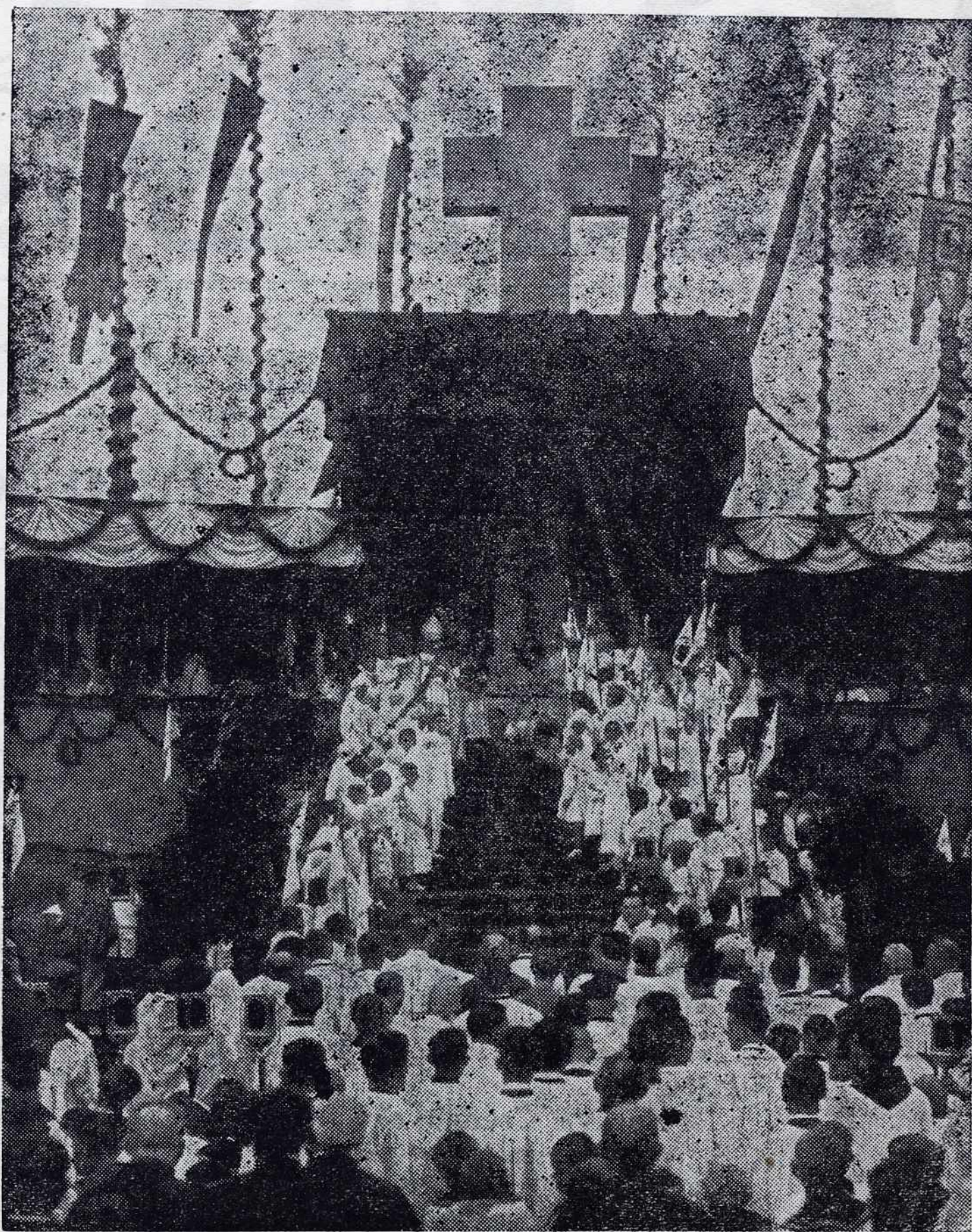
Po osmoj vüri je procesija za procesijov prihajala. Prva je prišla polanska, potem črensovska, bogojanska i beltinska. Pred precesije je hodila skupina dečkov i dekeo z zastavami od tórjanske Marijine družbe i je vodila do cerkve. Po končanoj božoj službi je lendavsko precesijo blagoslovo g. Jerič dekan i jo napoto proti domi, črensovskoj je pa držao

g. Bakan oskrbnik fare večernico i njej naročo, naj ide v cerkev v Črensovcih, gde dobi blagoslov z Najsvetejšim. Ob določeni vuri, polšestih se je procesija mikala proti cerkvi, duhovščina se je pa podala k oltari i se pred Najsvetejšim zahvalila za doblene velike milosti. Od navdušenja je pesem grmela v cerkvi pa še na poti proti domu, ar so se törjanski romarje črensovske fare zbrali v vrste i v procesijah šli v svoje občine moleč i popevajoč z mislijov na tistoga, ki jih je z oltara tak milo i zadovolno gledao pa blagoslavlao.

Povdariti moramo pri črensovskej procesiji tudi to redko požrtvornost, ki jo je kazao g. Luthar Štefan, šolski upravitelj i kantor, ki je celo pot v Turnišče i nazaj napravio z romari peški i spevao pa vodo spevanje po celotni poti ta pa nazaj.

Vdeleženci kongresa.

Civilno oblast je zastopao g. dr. Trstenjak, sreski načelnik, sodišče sodnik g. Cepuder, vojaško oblast pa Vlahović Vaso, kapetan, ki so Prezvišenomi poljubili pristan. Duhovnikov z kleriki vred je bilo 33. Lendavski dekanat je poslao *polovico* svojega prebivalstva na kongres i zvün dobrovolniških duhovnikov so bili vsi duhovniki dekanata na kongresi. Dobrovolniški plebanoš so najprej teško betežni i neso mogli priti. Med g. duhovniki so bili še Slepec Ivan, c. kanonik iz Sobota, Weiksl Jožef, dekan iz Križovec, Dr. Kuk, prof. iz Veržeja, Dr. Kelenc, ravnatelj Martinišča, Pohar Franc, superior i Godina Jožef misijonara iz Grobelj i Radoha Jožef salezijanec iz Razkriža. Lepo

Jezerodevetstoletnica našega odrešenja i biserna meša Dr. Jeglič Antona, nadškofa v Ljubljani: Govor Dr. Rožman Gregora, ljubljanskoga knezoškofa.

število šolskih sester je bilo viditi med velikanskov vnožinov, ki se je zbrala z dekanata i med štero so se podali tudi iz oddaljenih krajov sinovje i hčeri Slovenske Krajine pa drugi gostje kak iz sobočkoga dekanata, lotmerške, križovske, kapelske, apačke fare.

Med inteligencov smo opazili gospo sreskoga načelnika, dr. Klara, okr. zdravnika, Bajlec Franca, odvet. pripravnika, pravoslavnoga popa iz D. Lendave, naše akademike i druge obojega spola.

Gost z Ljubljane.

Euharistični kongres Slovenske Krajine je privabil k nam tudi g. dr. Kreka, predsednika kat. akcije v ljubljanskoi pušpekiji. Gospod dr. Krek

so odvetnik a dober, praktičen katoličanec, ki verno spunjavajo svoje verske dužnosti, poslušanje sv. meše, spoved i vse druge obveze. Na naše pitanje, kak se njim je kongres dopao, so sledeće povedali: Kongres je bio edna najvećša verska manifestacija v Sloveniji, za ljubljanskoi na štadioni najvećša. Narod je kazao toliko notrašnje pobožnosti, milobe, odkritosrčne vdanosti cerkvi pa goreće lübeznosti do Kristuša Krala v Olt. Sveštvi, da toga v ostaloj Sloveniji na najti. Njegova starinska pesem je krasna, naj bi se obdržala i razvijala. Mi na Kranjskom mamo prireditve vvekšoj pompi, z krasnimi narodnimi nošami, tudi z pobožnostjov, ne dosegnemo pa

notrašnje dećinske pobožnosti Slov. Krajine, ki je prvovrstna. Želo bi, da bi te narod pošilao 'svoje sine v duhovniška pozvanja, ka bi tej po stopnjaj starih, ki so vzgojili te narod, ga obdržali v staroj trdnjoj veri. — Pri kongresi bi uspeh, ki je pa bio popolen, bio ešće popolnejši, če bi oltar bio za dva metra podignjen, ka bi vsaki lejko vido Prezvišenoga i čüo njihovo predgo. — To je izjava Gospoda dr. Kreka od našega kongresa. Gospod dr. Krek se je pripeialo v družbi g. Senice, trgovca iz Domžal k nam. Jako nas veseli, da je z svojimi rećmi potrdio našo davno prizadevanje: püstiti zvünešnjosti, delajte na posvećenji düš, to je prvo i jedino potrebno.

Sv. meša i predga.

Z farofa je sprevedila duhovščina Prezvišenoga knezoškofa pred cerkvena vrata, gde je bio postavljen na prostom lepi oltar. Čeprav je bio veliki, je postao pretesen zavolo velikoga števila duhovništva. Prezvišeni so dali najprle svoj apoštoski blagoslov vnožini, potem pa predgali. V svojoj lepoj predgi so se najprle zahvalili za krasen sprejem, šteroga so njemi priredili verniki, potem pa razložili tisti sad, ki ga rodi presveto Oltarsko Svestvo. Te sad je življenje po Jezusovoj svetoj veri. Jezusa naj bi zato k sebi jemala deca, ka se odgoji v trdne kristjane; mladina, ka premaga skušnjave mladosti i čista ostane, matere i gospodinje ka do nesamo tri, nego štiri vogle svoje hiže mogle gordžati z svojim zglednim življenjem, očevje, hišni gospodarje, ka do znali voditi svoje družine na poti kreposti, oblastniki, ka do v pravici i lübezni ravnali njim podrejeni narod, vsi, ka mo živeli življenje milosti na zemli i ka si zaslužimo večno življenje. Po predgi so podelili Prezvišeni z relikvijov sv. križa iz Črensovske cerkve blagoslov z odpustki navzočim.

Nato se je začela slovesna sveta meša z dvorbov. Pred i med mešov so se popevale nešterne naše starinske pesmi, ki jih je narod prav genljivo popevao. Lepa je bila tudi pesem pred prečiščavanjom. Škoda ka nese je popevala stara določena pesem: Eto je veliko Svestvo. Pesem je vodo g. Kolenc Ivan, bogoslovec.

Procesija.

Po svetoj meši je zakričao gospod dekan Jerič: moški naprej. I na edno reč se je 5 jezero moškov i dečkov spravilo naprej v procesijo, za njimi so prišle belo oblečene dekletke, Marijine družbe, duhovščina, pesmarje i ženski spol. Vsega vkup je šlo v procesiji okoli 15 jezero ljudi. Red je bio lepi, pobožnost globoka, spevalo i molilo se je pri celom obhodi. Jezus, koga so Prezvišeni nosili pri celoj procesiji, je z veseljom gledao na to globoko verno vnožino, ki se je zbrala iz istinske zahvalnosti okoli njega. Procesija je bila duga tri kilometre i se je vrnola okoli edna vüre nazaj, šla je pa poldvanajsti z mesta. Zadnji so prišli nazaj Vogri z svojov tužnov Marijinov pesmijov. Prezvišeni so želeli, da jo dokončajo. Krasna slika katoličanske cerkve, štera na Kristušovo srce obine vse narode i jezike sveta. Slovenski pušpek vodi procesijo i spevlejo v njej v svojem maternom jeziki tudi Vogri. Če bi povsod ladala takša širokosrčna, plemenita lübezen do vernikov druge materne reči kak pri nas, bi srečna bila zemla i ne bi se na njej borio narod proti narodi.

Posvetitev Srci Jezušovomi.

Po precesiji se je cela dekanija posvetila pred Najsvetejšim sladkomi Srci Jezušovomi. Prezvišeni so molili posvetilno molitev naprej i narod jo ponavlaao za njimi. Potem se je dao blagoslov z Najsvetejšim, pred šterim so Prezvišeni molili v zahvalo, za domovino i državo, za odvrnitev lagoon časov i na vse nakanenje, z šterimi se je narod zbrao pri Jezusi. Duhovščina je na to Najsvetejšo v roki Prezvišenoga sprevedila v cerkev i položila v tabernakl. Zahvalni njeni pogled

v sveto hoštijo je mlo šepetao Jezusi: Dober Jezus, večna hvala ti bodi za to dobroto, štero si z tem kongresom podelo nam i našim ovčicam, o obdrži nas vse v tvojoj lübezni. Naj ti te kongres lejša bol, ki jo čutiš od grešnoga sveta, potolaži se bože Srce Jezušovo! — I vüpamo se v popolnoj meri, ka smo duhovniki i verniki potolažili 8. sept. Jezušovo Srce v Olt. Svestvi za grehe sveta z molitvami, predvsem pa z 18.900 svetimi obhajili, ki smo je delili i sprejeli za kongres. Ave Jesu! Živeo Jezus!

Sept. 12. je minolo 250 let, ka je rešen Bečtörske nevarnosti. — Svetek Marijinoga presv. Imena.

Beč slavi 250 letnico, ka je rešen törske nevarnosti. Törki so pod vodstvom Kara Mustafa, z 138 jezernov vojskov maširali proti Beči potom, ka so premagali vogrsko-erdelskoga vojvoda Thökölyja. Če Beč spadne, je cela zapadna Europa pod krutim jarmom divjih Törkov, ki so več sto let mantrali, ropali, vmarjali krščenike. Casar Leopold I. si je ne mogo pomagati, zato je oproso polskoga naroda krala, Sobieski Jana za pomoč. Te srčen, batriven krao je kralüvao od leta 1674 do 1696. I čeravno ga je šteo ravno austrijski vojvoda Karl Lorenski s strona spraviti, je posluhno casarovo prošnjo, prišo s 30 jezero vojaki, s svojimi junaškimi husari na pomoč, šterih so se Törki bole bojali, kak te hüdi blagoslovlene vode. Na samo Velko mešo 1. 1683 je skočo na svojega konja i se je paščo proti Beči, da ga odslobodi, ki so ga Törki oblegali. Papi Innocenci XI. je pisao pri toj priliki: Dnes na god Marijinoga Vnebovzetja sem zahajao svojega vojaškoga konja, da idem v sveti boj i da z božov pomočjov obleganomi Beči pri-

nesem sloboščino. V prvih dnevaj septembra bom pri Donavi svoje čete združo s casarskimi. Nikaj nesam odlašao zastaviti vse: svojo osebo, svoje življenje i lübezen do moje kralvske hiše. Osvedočen sam, da me Vaša Svetost ne bo zapustila, gda se spustim v boje za slavo Križa i rešitev vsega krščanstva. — Krščanski vladarje morejo samo tak lepe reči spregovoriti. I ka je spregovoro, je tudi doprineso. Z nevarnostjov svojega lastnoga življenja je prevzeo vodstvo cele vojske i z nepopisnim junaštvom, štero njemi je vlejala v srce samo živa vera, je z Marijinov pomočjov, štero je goreče častio, 12. septembra 1. 1683. od 7 zajtra do 8 večer v nepretrganom boji popolnoma premagao törsko vojsko i zapleno vso njeno orožje. V zahvalo, ka je krščanstvo rešeno z rok pogansko-izlamskoga törskoga robstva, je Innocenc XI. papa vpelao svetek Marijinoga presvetoga Imena za 12. sept. po celom sveti. Ta zmaga vidnoga sovražnika krščanstva pod Marijinim Imenom nam je zagotovilo zmage nad nevidnim duševnim sovražnikom tudi.

Kaj se godi v Ameriki.

Amerika . . .

Prijateo moj, zatisni oči in tiho, komajslušno izgovori to reč — Amerika. Vido boš, da je nekaj časa mlečno bela megla pred tvojimi očmi. Ta mlečna megla se potem zvali, se zgosti, raztrge in na konci zagledaš močne, dobro oblečene in nasičene postave, štere z veseljem idejo na delo, v žepi pa nosijo bankaš, v bankaši zlatnike, šteri lepo cinkajo. Amerika je oblüblena dežela, dežela bogastva, sreče, lepoga življenja, ge mogoče samo edno fali: večno življenje.

Tak smo si predstavljali Ameriko.

. . . Znam, kda je ešče moj dober oča, čaren kak rorar obračao žmetno kladivo v kovačnici velepo-

sestva v Beltincaj in njemi je pomagao, po mojoj takratnoj sodbi „najmočnejši človik“ Špiclinov Ivan, takrat mi je bila oblübljena dežela Amerika. Nekoč je prišeo v delavnico agent, po obleki sodeč Američan, šteri je napelavao ljudi, naj se izselijo. „Takši ljudje, kakšiva sta vidva,“ je pripovidoval oči i našemi Ivani — „bi v Ameriki na cesti pobirali zlatnike“. Segeo v žep, potegno iz njega velki bankaš, iz bankaša ešče vekši snop bankovcov, same plave in zeleno risane dolare. „Glejte“, je nadalüvao — „takši slabič, kakši sem jaz, telko penez dobim na leto, kelko bi imela vidva, pridna korenjake?“

Oča so vrgli hamer i segli v roko tihinca. Odločili so se, da tudi oni „idejo“. Mi pa, drobna dečica v

jok. Prijeli smo se za materino krilo i jokali, da je naš jok predro oblake i geno srce neba. Samo naše skuze so priklenile oči na domačo zemlo, samo naš joč je ohrano veleposestniki močnoga in pridnoga kovača.

Da... takša je bila Amerika nikda sveta... Kakša pa je dnes? Po svetovnoj bojni? Po velkoj moriji, štera je zlati dež prinašala Ameriki, Amerikancom pa srečo i bogastvo? Človek bi mislo, ka so tam dnes den tudi ceste posipane s cekini... O, ne, tudi tam je inachi, kak nigda sveta, tudi tam straši reč „kriza“. Tudi tam so nezaposleni, tudi tam so lačne družine i nedužna dečica, štera po cesti blodi, si sama išče falaček potrebnoga krüja.

Pitate: zakaj se je tudi v Ameriki spremeno raj v pekeo?

To je delo stroja.

Stroj je zamenó orača, sejača, ženjice, mlatiče, vsi tej pa so ostali brez krüha. Ne jezeri, milijoni pridnih delavcov so ostali brez krüja, stroj je milijone vrgeo med berače. S stroji pridelano žito je preplavilo svet. Začetkoma je prinašalo milijone gospodarom, dnes pa, kda je *fal žitá* tudi več kak penez za krüj, so Američani zablodili na cesto, po šteroj nemrejo naprej in ne nazaj. Zastopniki bogatih Američanov se posvetüjejo z zastopniki evropskih držav, delajo pogodbe s šterimi ščejo določiti, kelko pšenice naj se pridelá v bodočem, da bi jo lejko odali z dobičkom. Da imamo na milijone lačnih, krüja potrebnih, zato se ne brigajo: oni vidijo i gledajo samo na *hasek*. Če je malo lüdi, šteri zmorejo peneze za fal pšenico, nikaj ne dene, *pridelamo menje*, vse odamo, z dobičkom, pa je... Tak misli bogatin v Ameriki in ne vidi skuze lačnih, ne vidi blede obraze tiste orjaške procesije, štera brez cila blodi po belih cestah sveta.

Da, stroj je tudi v Ameriki postao orač, šteri oznanja novi svet. Ali te novi svet se ne narodi sam od sebe. Celo morje vroče skuze odplavlja spoti nove dobe ovire. Brez trpljenja nega poroda, novi svet tudi tirja svoje žrtve.

... Vse kaže, da se je Amerika že navolila trpljenja. Novi predsednik Združenih držav se je ponüdo za babico, on šče pomagati pri porodi. Teškoga dela se je loto, ali žilavi, pametni Američani njemi vörjejo, majo vüpanje, ka je to te pravi mož, šteri zmenjša bolečine prehoda iz staroga v novi svet. Mi pa, ki smo vajeni viditi v Ameriki deveto deželo, tudi čakamo. Kak nedužna deca, na široko odpiramo zenice, gledamo v rulečno belo meglo... čakamo... Bratje moji, Bog je dober, jaz imam vüpanje, ka se iz dnes ešče sive megle prikaže nova pot!

Kontler D. Julij.

Sresko načelstvo v Dol. Lendavi, dne 9. septembra 1933.

II. No 6538/2.

Združitev občin.

Vsem županstvom!

Združitev občin je glasom telefonskega razpisa kraljevske banske uprave v Ljubljani od danes pravnoveljavno izvršena.

Posamezne dosedanje upravne občine so združene, kakor sledi:

Nova upravna občina, ki ima prebivalcev: — Obstoje iz dosedanjih, ki imajo po zadnjem ljudskem štetju prebivalcev:

1. Beltinci 5727.

Beltinci 1524, Izakovci 804, Gančani 1093, Bratonci 652, Dokležovje 785, Lipovci 869. Ta uprav. občina bo volila 30 odbornikov. Organizirajoča občina je Beltinci, ker da novi združeni občini največ prebivalcev.

Volišči za to upravno občino bodeta Beltinci za Beltince, Izakovce in Gančane ter v Bratoncih za Bratonce, Dokležovje in Lipovci.

2. Bogojina 2338.

Bogojina 865, Filovci 837, Ivanci 448, Bukovnica 188.

Ta uprav. občina bo volila 18 odbornikov. Organizirajoča občina je Bogojina, ker da novi združeni občini največ prebivalcev. Volišči za to upravno občino bode v Bogojini za Bogojino, Filovce, Ivance in Bukovnico.

3. Črenšovci 4912.

Črenšovci 1167, Trnje 839, Žižki 590, Gornja Bistrica 1219, Srednja Bistrica 505, Dolnja Bistrica 592.

Ta uprav. občina bo volila 24 odbornikov. Organizirajoča občina je Gor. Bistrica, ker da novi združeni občini največ prebivalcev. Volišči za to upravno občino bodeta Črenšovci za Črenšovci, Trnje in Žižki ter v Srednji Bistrici za Srednjo, Gornjo in Dol. Bistrico.

4. Dobrovnik 3478.

Dobrovnik 1357, Žitkovci 308, Strehovci 395, Motvarjevci 415, Kobilje 1003.

Ta uprav. občina bo volila 24 odbornikov. Organizirajoča občina je Dobrovnik, ker da novi združeni občini največ prebivalcev. Volišči za to upravno občino bodeta v Dobrovniku za Dobrovnik, Žitkovci in Strehovci ter v Kobilju za Kobilje in Motvarjavce.

5. Gaberje 3530.

Gaberje 704, Dolnji Lakoš 341, Gornji Lakoš 656, Hotiza 897, Kapca 726, Kot 206.

Ta uprav. občina bo volila 24 odbornikov. Organizirajoča občina je Hotiza, ker da novi združeni občini največ prebivalcev.

Volišči za to upravno občino bodeta v Hotizi za Hotizo, Kapco in Kot ter v Gaberju za Gaberje, Gornji Lakoš in Dolnji Lakoš.

6. Genterovci 1767.

Genterovci 393, Radmožanci 565, Banuta 164, Zamostje 531, Kamovci 144.

Ta uprav. občina bo volila 18 odbornikov. Organizirajoča občina je Radmožanci, ker da novi združeni občini največ prebivalcev.

Volišči za to upravno občino bodeta v Genterovcih za Genterovce, Radmožance in Kamovce ter v Mostju za Mostje in Banuta.

7. Lendava 3832.

Dolnja Lendava 2439, Dolgavas 1393. Ta uprav. občina bo volila 24 odbornikov.

Organizirajoča občina je D. Lendava, ker da novi združeni občini največ prebivalcev. Volišči za to občino bodeta v Dolnji Lendavi za Dolnjo Lendavo ter v Dolgvasi za Dolgovas.

8. Odranci 3567.

Odranci 1581, Lipa 879, Melinci 1107. Ta uprav. občina bo volila 24 odbornikov.

Organizirajoča občina je Odranci, ker da novi združeni občini največ prebivalcev. Volišči za to upravno občino bodeta v Odrancih za Odranec in Lipo ter v Melincih za Melince.

9. Orešje 3148.

Čentiba 902, Dolina 558, Petišovci 1136, Pince 552.

Ta uprav. občina bo volila 24 odbornikov. Organizirajoča občina je Petišovci, ker da novi združeni občini največ prebivalcev.

Volišči za to upravno občino bodeta v Čentibi za Čentibo, Dolino in Pince ter v Petišovcih za Petišovce.

10. Poljana 2234.

Velika Polana 1178, Mala Polana 699, Brezovica 357.

Ta uprav. občina bo volila 18 odbornikov. Organizirajoča občina je Vel. Polana, ker da novi združeni občini največ prebivalcev.

Volišči za to upravno občino bo v Veliki Polani za Veliko Polano, Malo Polano in Brezovico.

11. Turnišče 3520.

Turnišče 1120, Rankovci 856, Nedelica 762, Gomilica 782.

Ta uprav. občina bo volila 24 odbornikov. Organizirajoča občina je Turnišče, ker da novi združeni občini največ prebivalcev.

Volišči za to upravno občino bodeta v Turnišču za Turnišče in Rankovci ter v Nedelici za Nedelico in Gomilico.

To je na v kraju naveden način prebivalstvu razglasiti.

Sreski načelnik:

Dr. TRSTENJAK s. r.

Julij D. Kontler:

Kmet, ne bodi zaspan!

Pitajte dobroga orača, kelko zorje na den z navadnov vpregov, pa vam pove: „Če ide vse po sreči, pošten plüg zemlé“.

Pitajte strojnika, šteri sedi na mehkom sedeži traktora in orje po šest i več brazd na ednok, da kelko pa opravi on na den. Povedati bo mogeo, da bar stokrat več.

Potem pa primerjajte delo našega orača i delo stroja, pa bote vidli, da stroj bole globoko orje, zemlo bole drobi, posledica pa je, da postane takša zemla bole predelana in nam rodi za edno četrtino več.

Zdaj pa pomislimo: kaj se to pravi?

Stroj opravi stokrat več, zato pa ostane 100 delavnih rok brez zaslüžka. Vprežne živine ne potrebüjemo telko, plügov tudi ne, menje de slüžo živinorejec, menje kovač, menje trgovec... stroj vzeme dugoj vrsti lüdem navajeni zaslüžek.

Stroj prle opravi delo, na strojnom deli, štero ležej ide i vekši pov da, se lejko več zaslüži, če tudi se oda pridelek po znižanoj ceni. To se pravi, ka tam, gde edni s stroji delajo, drugi pa z navadnov vpregov: on šteri več dela, več trpi, komaj ima telko, da pošteno zhaja, te drugi pa z menjšim delom lejko dosta, ali konči več zaslüži kak naš mali kmetič.

Stroj, šteri se je podao na pole, prinaša pravo revolucijo, novi svet. To je tista vretina iz štere je privrela na den povodenj — krize.

Istina, pri nas se ešče ne dela s takšimi stroji. Naš kmetič orje ino

seja po staroj navadi. Ali vetrič nove dobe je že prestopo domačo ograjo, prvi glasnik novoga sveta je že tu: to, ka kmet pridela, prej „nema cene“, kmet vse za pol cene odavle, vse drago kupuje... Ne bratje moji, ne ka to nema cene ka kmet pridela, nego to je *bole poceni*, kaj nam prinaša strojno delo. Če naš kmetič dobi za meter pšenice 100 dinarov, to je komaj telko, da za silo živi. Če pa posestnik, šteri z modernimi stroji obdelava zemlo, dobi 90 dinarov za meter ravno takše pšenice, on ešče dobro služi, bogati, ar je strojno delo vrglo cenejši pov. Če dobi mali kmet za cent pšenice 100 Din, komaj živi, če posestnik, šteri s stroji obdelavle pole, dobi za ravno takšo pšenico 90 Din, bo hitro bogat. Ta istina je temeljni kamen novoga sveta, šteri z lejpa, ali z grda najde pot tudi v našo državo. To je začetek novoga sveta, kda nikaj ne bo pomagala sebičnost poedincov, sebičnost bo mogla s poti po šteroj prihaja kak zmagovalec pravo bratstvo, čas, kda

bo velka množina ljudi ednoga mišljenja, ednoga srca.

... Človek se brani in se boji novotarij, ali razvoj življenja ide po svojoj poti, to kaj se nam dnes vidi za nesrečo in prokletstvo, se vütro izkaže kak blagoslov, dar bože previdnosti.

Pravite: razbijmo vse stroje, šteri prinašajo novi svet, novo življenje? Zakaj? Ge je pa tista boža ali človeča postava, štera brani, ka bi kmet tudi ležej i pošteno živo? Jaz je ne poznam! Človek se je že zadosta trüdo, kmet, poljodelec je meo že dosta bridkih vör, zakaj ne bi čüo tudi on veselo alelujo?! Kmet, poljodelec je tudi človek, tudi on nosi od Boga določeno podobo, tudi kmet ma pravico do počitka, do izobrazbe, do človeka dostojnoga življenja. In naj dela sebičnost, ali slaba pamet nešternih kaj njim je vola: novi svet je pred domačim pragom.

Kmet, ne bodi zaspan, žela bože previdnosti je, da tudi ti okusiš slajši krüh, dnes den samo ništernim dovoljeno lepše življenje!

Politični glasi.

Austrijska republika dobi stalno vojsko. Austrijski vojni minister Vangoin je imeo pred kratkim govor, v šterom je med drugim izjavo, da so velesile pristale na povekšanje austrijske armade. Poleg zdajšnje najemniške vojske bo potrjenih vsakšega pou leta po 10.000 mladencov za šestmesečne orožne vaje. To je prvi stopaj k uredbi splošne vojaške dužnosti v Austriji. Ministersko izjavo so pozdravili po celoj državi. Vreditev vojaške sile bo omogočila izobrazbo mladine v disciplini. Povekšanje vojske pomeni nadele za Austrijo veliki moralni uspeh, a je ž njim ukinjena edna izmed najbolje težkih določb mirovne pogodbe.

Roparski napad nemških narodnih socialistov. V noči na 30. avgusta sta v Inomosti dva narodna socialista, preoblečene v hajmverovsko uniformo, vdrla v zapore i odpelala voditelja insbruških narodnih socialistov Franca Hofera. Omenjena narodna socialista sta pripelala zvezanoga človeka, ki je bio oblečen v narodno — socialistično uniformo i povedala stražniki voze, da sta pripelala v njo težkoga hüdodelnika. Na te način sta prišla v poslopje, gde sta nekšega stražnika omamila s klorofornom, drugoga pa ranila. Nato sta z revolverom v roki prisilila ženo stražara, da odpre celico, v šteroj je bio zapreti Franc Hofer i sta z njim pobegnila. Z avtomobilom so nato vsi trije s velkov brzinov odrveli proti italijanski meji, zdirjali prek orožniških obmejnih stražnic i zbežali iz Austrije. Austrija zahteva zdaj od italijanske vlade izročitev Hofera. Stvar je ešče ne vrejena.

Italija tudi Albaniji zapovedavle. Italijanska vlada je poslala albanskoj vladi zapoved, v šteroj pravi, da mora v ministerstvih nastavlati samo italijanske ali v Italiji izšolane uradnihe. Svoje vojaške utrdbe, letališča, vojašnice i vojaške magacine ma odati Italiji, posebno one, štere se nahjajo na jugoslovanskoj meji. Te in ešče druge zahteve je predložili Italija albanskoj vladi, štero je vzbüdilo med člani vlade i med lüdstvom, ki se šče osloboditi od italijanskoga jarma, veliko ogorčenje. Večina zahtev je albanska vlada odklonila.

Tudi Švica je ogrožena od narodnoga socializma. Na nemškošvicarskoj meji je prišlo do nekših nemirov, štere so napravili narodni socialisti. Hitlerovi napadalni oddelki vpadajo v Švicarsko ozemle i preganjajo tü različne osebe, za vzrok majo, da so žalile Hitlera i smešile zdajšnji nemški režim. Ob meji se vršijo velka zborovanja, na štera zovejo tudi švicarsko lüdstvo. Na zborovanjih dokazüjejo, da ne bo dugo, gda bode narodni socializem skoro preplavo vse kraje, gde se guči nemški jezik. Proti takšemi nastopanju je vložila švicarska vlada v Berlini protest.

Nemčija se z velkov silov oborožuje. Nemška vlada zadnje čase posveča najvekšo skrb za oborožitev v zraki. V vseh nemških mestaj se organizira obramba. Stalno se vršijo velke vaje vojaških letal v zraki. Zgradijo se prva pribežališča za civilno prebivalstvo v slučajih zračnih napadov. Prvi uspeh nemškoga fašizma je to, da raste nezavüpanje med narodi i bojazen pred prvov svetovnov bojnov.

Francuska meja ob Nemčiji je nepremagljiva. Nekši francuski list piše sledeče zanimive vesti o načini vtrditve francuske meje proti Nemcom: Cela meja je eden sam trdnjavski pas, ki se vleče sto i sto kilometrov daleč. Pod zemlov so zrastle cela mesta, v šterih bodo lahko mesece i mesece živele cele armade. Ta mesta majo v globočini 100 metrov šörke i lepo razsvetlene ceste i železnice, po šterih vozijo z velkov hitrostjov skoro luksuzni vagoni. Tla so većinoma betonirana, deloma jeklena. Do zemelske površine segajo iz teh mest samo maloštevilne kupole. Te kupole, med šterimi je najmenša težka nad 36.000 kg, skrivajo že dnes štüke vseh kalibrov. Na drugih nezaščitenih mestaj so trdnjave zavarvane z mnogimi jarki, okoli šterih se tak nenadoma odpirajo prepadi, da jih tanki v napadi ne bodo mogli pravočasno opaziti. Ves trdnjavski pas je zgrajen tak, da v njega ne morejo vdreti strupeni plini. — Francuski predsednik je po pregledi obmejnih vtrdb izjavo: „Francuzi smo i to ščemo ostati. Ne izzivamo nikoga, a odločeni smo, da branimo našo slobodo, pa naj pride štokoli. Naše meje so pripravljene na vsakši vdar.“

Obrač okoli Nemčije. Francija i Rusija sta sklenoli vojaško zvezo. K tomi poroča nekši angleški list: Franciji se je posrečilo, da za dugo let odrta sovjetsko Rusijo od Nemčije, ki njej je dozday služila kak opora v političnom i gospodarskom pogledi. Francija je pridobila sovjetsko Rusijo tudi v vojaškom pogledi. Pred nekaj dnevi je predstavnik sov. vlade v Parizi skleno pogodbo z nekšov vojškov družbov za dobavo tankov i drugoga orožja. V Moskvo potüjejo zdaj vojaški strokovnjaki i svetovalci i bodo nadomestili Nemce, ki so dozday zavzemali te položaje pri moskvojskoj vladi. Velka diplomatska borba se je s tem končala, zaključuje list, i Nemčija je dnes kak na predvečer svetovne bojne palig obdana s sovražniki i popunoma izločena.

Trpljenje ukrajinskoga naroda. — **Prle žitnica Europe — dnes dežela siromakov.** Francuski list „Matin“ piše sledeče o Ukrajini: V Ukrajini vlada nepopisno siromaštvo. Lüdje so brezi krüha i mesa, hranijo se z raznimi želišči i delajo melo iz skorje i listja. Dosta vesnic počasi izumira. Tak je v nekšoj vesnici, ki je štela prle 800 lüdi. mrlo dozday 200 lüdi. Celo leto se je narodilo samo edno dete. V mnogih slučajih se že dogaja, da jejo človeče meso. Ukrajina, ki je bila dozday najbolje bogata žitnica sveta, je zdaj na robu propada. Negda bogati kmetje so zdaj popuni siromaki. To je sad komunizma.

Slovenska Krajina.

Zahvala prezv. g. dr. Tomažič Ivana Jožefa, knezoškofa i ap. administratora našemi narodi. Po krasnom euharističnom kongresi je g. provizor, Greif Ivan bogato pogostio svoje goste duhovnike z bogoslovci, dr. Kreka, Jerebiča i Senico skupno 36 oseb. Naša vrla bogoslavca iz törjanske fare z nešternimi svojimi pajdaši sta z vsov pazljivostjov i skrbljivostjov dvorila gostom. Na sred obeda je g. Greif pozdravo Prezvišenoga i se njim je zahvalo za veliki trüd, šteroga so prevzeli pri kongresi. Prezvišeni so v toplih rečaj ves uspeh pripisali ljublenomi Jezušu, ki je v svojoj neskončnoj dobroti blagoslovo njihove pa trüde g. dekana Jeriča, g. Greifa i vse duhovščine. „Predvsem se pa mam zahvaliti“ — so pravili — „tomi dobromi ljudstvi, štero je v tak istinskoj globokoj pobožnosti privrelo na proslavo. Prosim Vas častiti gospodje sobratje, z predganice pohvalite ves narod i ga oprosite, naj se li tesno drži svojega Jezušu“.

Naša pesem. Pri obedi po kongresi so i Prezvišeni i drügi gospodje povdarjali, da je nad vse lepa bila skupna starinska pesem, samo škoda, ka se je malo spevalo. Več starinskih pesmi bi se moglo spevati, pač vse bi te mogle biti i ne nove umetne. Gospodje, ki so poslušali naše stare pesmi, štere so prihajajoče procesije spevale kak črensovska i drüge, so izrazili vso zadovolstvo nad njimi. —

Dr. Krek pri Müri. Predsednik kat. akcije v Ljubljani, dr. Krek je ob priliki euh. kongresa obiskao v Črensovcih urednika Novin g. Klekl Jožefa, D. Lendavo z okolicov i domačijo g. Godina Jožefa misijonara na D. Bistrici. Na Müri je z g. Senicom seo v ladjo i se je vozo po srebernoj vodi. Po veslanji je stopo z pozvanimi gosti k ognji, šteroga so zakürili dolnjbistričanci, pri njem spekli kukorico i jo gostom ponüdili. Dr. Krek je zdaj obprvim jo pečeno kukorico, štera se njemi je jako dopadnola.

Slavnostno številko Novin za euch. kongres pošlite svojim v Francijo i drüge kraje tujine. Košta samo 2 Din. Dobi se v Črensovcih i v Soboti na upravi. — Voščite njim to lepo čtenje!

Turnišče. Po euch. kongresi so se prezvišeni gospod knezoškof s duhovščinov dali fotografirati. Procesijo i celo slavnost je pa fotografirao g. Godina Jožef, misijonar, ki je 36 slik napravo. Gda bodo gotove, naznamo našim naročnikom. Naši listi je tüdi prinesejo.

Načelstvu sreza murskosoboškega, Murska Sobota, se sporoča, da se bo po odobrenem delavnem programu Ministrstva trgovine in in-

dustrije, Osrednje uprave za mere in dragocene kovine v Beogradu z dne 23. II. 1933 štev. 1163/33 vršilo pregledovanje in žigosanje sodov v področni postaji za kontrolo sodov v M. Soboti, dne 13. in 14. oktobra, 13. novembra in 14. decembra.

Črensovci. Veletrgovec iz Zagreba g. Kohek Anton je obiskao dnes teden svoj rojstni kraj Črensovsko faro. Njegov oča je bio siromaški kovač na Srednjoj Bistrici i se je zavolo siromaštva pred 28 leti izselo v Slavonijo v Kanižko Ivo. Sin Anton je ljudsko šolo ešče v rojstnom kraji obiskavao i z Kanižke Ive je šo siromaški a vrli deček v Zagreb i se je podao na trgovino. V trgovini je bio tak priličen, da je posteo voditeo trgovine, sledkar pa lastnik. Dnes ma v Zagrebi štiri trgovine i treseti kominov pod svojov rok. Razne reči dobavlja tüdi državi. V Črensovcih je z familijov bio v cerkvi, gde je kršćeni, obiskao je svoj rod Škergetove v Žižkih, gde je enčas odgojeni zavolo siromaštva starišovi g. Klekl Jožefa, svojega bivšega verovučitela, komi se je z toplimi rečmi zahvalüvao za tisto lübezen, s šterov so ga v šoli pripravljali na pot življenja. Za svoje pokojne stariše je g. Kohek naročo sv. mešo v Črensovskej cerkvi.

Žižki. Čurič Jožefa, dečka, gda je prišo z svojov zaročnicov z Slavonije na dom, ka bi njej ga pokazao, so orožniki aretirali i ga odpelali v mariborske zapore. To pa zavolo večkratne kraje, štero je dečko z drügimi vred zvršo, a je pred razpravov vüjšeo žandarom pa se je skrio v Slavoniji, gde je pri nekom bogatom kmeti stopo v službo. Toga hči se je zaročila ž njim i prišlo na dom k vogledi.

Gumilica. Tak se čüje, ka je naša občina dobila 10 oralov agrarne zemle za siromake. Prosili bi siromaški prebivalci občine pojasnila od občinskoga odbora, če je to istina. I če je, gde je ta zemla.

Trnje. Pri nas se je v v zvezi z euch. kongresom 16 družin posvetilo te teden presv. Srci Jezušovomi. Več družin se pa pripravla zato lepo pobožnost.

Sr. Bistrica. Za blagoslovitev oltara v kapeli 12. sept. se je 14 naših družin posvetilo Srci Jezušovomi. Obiskali so nas poleg g. dekana Jerič Ivana i domačega oskrbnika g. Godina Ignac, kaplan v D. Lendavi, Klekl Jožef vp. plebanoš v Črensovcih i Zelko Ivan bogoslovec.

Z kol je spadno Vuk Štefan z Trnja. Pelao je v Žižkih na licitaciji küplena drva, spadno dol i se tak skukeo, da je krvaveo skoz vüha i vüsta i je zgübo zgovor; zdaj je že malo bolši.

Žižki. Za euharistični kongres se je posvetilo 5 hiš Srci Jezušovomi. **D. Bistrica.** V soboto, 9. sept. so se vrnili naš rojak g. Godina Jožef misijonar nazaj v Groblje v družbi g. dr. Kreka, ki je bio njihov gost. Za euharistični kongres se je posvetilo 11 družin prinasa.

G. Bistrica. Za god. Marijinoga presvetoga Imena se je 25 družin posvetilo Srci Jezušovomi. Ta lepa pobožnost se naglo širi med narodom.

Dr. Skerjanc, zdravnik v Bel-tincih, ki je ordiniral do sedaj pri pošti, se je preselil v stanovanje pok. dr. Kolarša.

Blagoslavljanje oltara na Sr. Bistrici.

Tri Bistrice so obhajale 12. sept. na god. Marijinoga presvetoga Imena veliki osvetek. Dobre düše so dale staro kapelo Deteti Marijiki posvečeno prenoviti i spravile v njo lepi oltar. Te oltar so posvetili v tork g. Jerič Ivan, dekan v D. Lendavi. Vse tri Bistrice so celi den svetile i se zbrale na den posvečenja pri kapeli. Predgali so od pomena oltara i Marijine pomoči g. Klekl Jožef vp. plebanoš. Slovesno sv. mešo so slüžili g. dekan z dvorbov. Pri sv. meši je lepo število vernikov pristopilo k sv. prečiščavanji. Na konci sv. meše je bio blagoslov z Najsvejšim. Med svetov mešov je narod lepo spevao pod vodstvom g. Lutar Štefana, šolskoga upravitela i kantora v Črensovcih. Popoldne ob 3 so se opravile slovesne večernice. Naj Marijika čuva našo mladino v svojem dühi!

Okoli po sveti.

Cionistički kongres v Pragi. Dva tjedna se je vršo cionistički kongres v Pragi. Cionisti so židovska stranka, štera dela na to, da se v Palestini naselijo židovje celoga sveta. Na kongresi je vladala velika pobitost. Najbole vznemirja cioniste položaj židovov v Nemčiji, šterih je tü pol milijona. Po Hitlerovoj odredbi je tü brez posla osem jezero zdravnikov, štiri jezero odvetnikov, dve jezero zobozdravnikov i vekoliko število inžinirov, lekarnarov, igalcov, novinarov, in drügi pozvanj. Kongres se ne znao odločiti, kak naj tem židovom pomaga do preživljanja in kam jih naj naseli. V Palestino jih ne morejo poslati, ar angleška vlada ne da vsakomi dovoljenja za naselitev i tüdi ne dovoli večim kak letno jezerim družinama. Sami židovski naseljenci v Palestini pa so tüdi za zadružno gospodarstvo in so proti velkomi kapitali. To pa znova boli banke, štere sô v Palestini že se-

dem milijon angleškim funtov penaz vložile, da bi ž njimi kšeftale. Celo so se že najšli židovski fašisti pod imenom „revizionisti“, ki se ščejo po sili polastiti Palestine i so zapriseženi sovražniki Anglije. Tem na rovaš se piše vmor dr. Arlosorova v Palestini, ki je bio zastopnik cionističkoga mišljenja med siromaškim ljudstvom. Na kongresi nej prišlo zato do nikakšega sklepa, židovje so se razšli v strahi, da nebi tudi druge države delale tak ž njimi, kak dela Nemčija.

Nemcov je na sveti 97 milijonov. V Nemčiji jih je 66, v sosednj državaj blüzi 15, v Ameriki 11 milijonov, v Aziji 200 jezero, v Afriki 127 jezero v Australiji 160 jezero; skupno okoli 200 jezero.

Kratki glasi. V Berlini je vmrl Dr. Schreiber püšpek, veliki prijateo mladine. — Bolgarski kraljevski par, kralj Boris i kraljica Ivana sta odpotüvala v London, da obiščeta, angleški kraljevski dvor.

Po državi.

K narodnomi svetki in rojstnomi dnevi Nj. V. Prestolonaslednika. Dne 6. septembra je svetio kraljevič Peter, naslednik prestola kraljevine Jugoslavije, deseto leto svojega rojstva. Ar prihaja zdaj mladi kraljevič v mladensko dobo, v šteroj ga čaka mnogo bridkostnih spoznanj, v šteroj se njemi bo düševnost dokočno izoblikovala, njemi prvič posvečamo na njegov prvi velki svetek nekaj bodrilnih reči. Čüjemo, kak vzgaja njegova visoka kraljevska mati svojega sina v ljubavi do domovine, do državljanov, do dela ino reda, do smilenja i pravičnosti itd. i mi se toga veselimo, zakaj bodoči vladar mora biti ne samo prva glava v vladavini, nego tudi prvi vzgled vsem državljanom v pravici i resnici, v junaštvu i lübezni. Ob toj priliki naj bi se spominao mladi kraljevič Peter svojih znamenitih prednikov, ki so dali svetlost svobode svojemi narodi, šteri so vmirali za svoje verne državljane i najbolje pa svojega oče, zdajšnjega monarha Jugoslavije, šteri je vsigdar v prvih vrstaj stao pri obrambi domovine, pa naj bilo to v balkanskoj ali svetovnoj vojni, ka je v ledi i pomenjkanji vodo v družbi svojega oče srbsko ljudstvo čez albanske gore i ga nazadnje pripelao nazaj v veliko svobodno kraljevino. To so bili borci za pravico i resnico, za svobodo i rast naroda. Nj. Vis. Peter, naslednik Jugoslovanskoga prestola, naj se že zdaj zagleda v te vzore da bo sledkar po njihovij stopnjaj vodo kola domovine v srečne, blagoslovljene dni.

Letalo se je razbilo v Ljubljani, 8 potnikov je mrtvih.

Ob priliki 1900 letnice našega odrešenja i biserne meše prezv. g. dr. Jegliča so se na v Ljubljani na koncerti 29. juliji sledeče pesmi spevale:

Slovanska pesem.

Josip Stritar. — Stanko Premrl.

Kaj doni, sladko se glasi,
vabi, teši nas ljubo?
V zlatem mi otročjem času
mati pela je tako
zemljo naj Slovan obhodi,
koderkoli pot ga vodi,
on po tebi hrepeni,
oj slovanska pesem ti!

Kjer se zbirajo Slovani,
in na tujem so doma,
ko donijo glasi znani
od srca jim do srca,
doni pesem, brate družji,
domovini vsak naj služi,
kogar tvoja moč budi,
oj slovanska pesem ti!

Ponte dei sospiri.

Ivan Robida. — Anton Svetek.

Tiho za morje nagiblje se dan,
z vitkih zvonikov večeru pozvanja...

Gondola moja kot ptica leti
in postoji kraj mostu vzdihovanja.

Gondolijer se ob veslo opre,
nagne glavo in zasanja v davnine...

Vzdrami se, kdo naj preteklost živi?

Saj svet je prekrasen!
Z mano veselo pesem zapoj,
da bo donelo po tožni laguni,
da bo vzkipelo to tiho morje,
in zaiskrilo v srebrni se luni!

Tiho za morje nagiblje se dan,
z vitkih zvonikov večeru pozvanja...

Biseromašniku nadškofu dr. Jegliču.

Ludvik Puš. — Ludvik Puš.

Radujmo se! Radujmo se!
Pristopil bo h gospodnjemu oltarju
naš veliki duhovnik, naš kličar
slovenske zemlje najzvestejši sin

Jehovi darovat svoj biser dar.
Radujmo se! Radujmo se!

Kot hrast trdno, trdno je stal
v viharjih besnih, silnih,
pogled v nebo uprt, srce
odprto nam,
da pili bi pogum, srčnost
za težke, črne dni,
ko solnce zlato je zakril
oblak teman,
da pili bi pogum, srčnost!

Proslavljamo! Proslavljamo!
Te blagoslova prosimo očeta,
da vera trdna bo, krepost
njen plod
in biserna daritev tvoja sveta
obžari srca nam, zemljo in rod!

Triglav.

Semrajc. — Jurij Flajšman

V gorenjsko oziram se skalnato stran.

Triglava blišče se vrhovi,
prot jasnemu nebu kipi velikán,

kaj delajo gleda sinovi.
On videl je zgodbo Slovenije
otrok,

je slišal njih petje, njih vrisk
in njih jok.

Vse je vihar razdjal,
narod je zmeraj stal,
gledalnad Triglava neba obok.

Popotnikova pesem.

Strel. — Anton Medved.

Popotnik pridem čez goro,
od doma vzel sem že slovo
in kamor se oko ozre,
povsod se mi nov svet odpre.
Tud tukaj solnce gre okrog,
dolino vidim, hrib in log,
a solnce naše bolj blišči
in hrib naš lepše zeleni.

Tud tu cveto cvetličice,
po njih šume čebelice,
pa naših rož je lepši cvet,
čebelic naših slajši med.
Skoz mesta hodim in vasi,
povsod drugač se govori,
jaz tuje nikogar ne poznam
in sred ljudi povsod sem sam.

Dežela ljuba, kje ležiš,
ki jezik moj mi govoriš,
kjer znanci moji se žive,
prijetljivi moji v grobih spe?
Zdihujem, prašam vedno: Kje?
Prijetljivi, k Vam želi srce,
peroti imeti si želim,
da k Vam domu ko ptič zletim.

Samo.

Simon Jenko. — Anton Foerster.

Kje nek zemlja grobe krije,
kjer junaki domačije
Mirno smrtno spanje spe?
Nihče li ne zna za nje?

Rad na tvojo, hrabri Samo,
bi pokleknil črno jamo,
prst poljubil, ki pod njo
hrabro ti leži telo.

Tam kleče vrh tvoje rake
sebi bi ljubezni take,
kakršno si ti gojil,
rad v srce bi svoje vlil.

V pesmi glas bi svoj povzdignil,
z njim Slovence bi navdihnil,
tvojo vrednost rad spoznal,
tebe vreden bi postal.

Večerni ave.

*. — Anton Foerster

Večerni šel ave je tiho čez
dobreve
in zazibal rosne trave.
Trave so se priklonile
kakor da bi pokleknile
in na tihem odmolile
večerni ave.

Rože za Marijo.

**. — Stanko Premrl

Po raju Jezus hodi
in bele ovčke pase,
in kamor stopi z nožico svojo,
tam roža rdeča zraste.

In angelci za njim gredo,
vse rdeče rože pobero.
Vse rdeče rože pobero,
in Materi Mariji jih neso:

„Poglej Marija, Jezušček
Tvoj sin
pošilja Ti te rože za spomin.“

Cirilova oporoka.

*. — Stanko Premrl

Gospodi bože moj! Je
že mene be dal, jako tvoja
tebe predaju: Ustroi je silnoju
Tvojeju desniceju i pokryi
ih krovom krilu Tvojeju,
da vsi hvalet i slavet ime
Tvoje. Otca i Syna i svetago
Duha. Amin.

Oj zato.

**. — Alojzij Mav

Ko so tkali naše trate,
angelci so rajali,
zelen prt in njive zlate
sami so napajali.
Oj zato je v Sloveniji lepo,
kakor si želi oko,
vse zeleno, vse zlato.
Oj zato je v Sloveniji lepo!

Ko je Bog na sebe mislil,
materam je vnel srce,
moji majki pa je vtisnil
moč ljubezni brez meje.
Oj zato je v Sloveniji lepo,
če solze nam priteko,
majke jih mehko otro.
Oj zato je v Sloveniji lepo!

Ko Kraljici so v nebesih
rajski zbori svirali,
so Slovencem se v ušesih
sladki glasi zbiral.
Oj zato je v Sloveniji lepo,
koder lipice cveto,
naše pesmi se pojo.
Oj zato je v Sloveniji lepo.

Jutro.

Cvetko Golar. — Martin Železnik.

Gora zadivljena, lesi blesteči
solnce se dviga z morskih
poljan.
Z zlatimi uzdami, z vihro
kolesi
vozi se zarja v jutranjo stran.

In pripognili so glave gozdovi,
šum veličasten je vstal do
višav,
glasno molitev iz zemlje kipela
Bogu je solnčnemu sveti
pozdrav.

Pozdrav škofu.

Joža Vovk. — Matija Tomc

Sejavec božji si prišel
na naša mlada polja,
z roko krepko posegel si v
nebo:
Iz božje si sejavnice zajel,
z roko krepko posegel si v
nebo,

Ljubezni veje dih povsod,
kjer klije Tvoje zrnje,
kjer Tvoj cvet zori
tam luč miru gori,
tja Bog razgrnil je svoj gorki
plašč.

Sejavec dobri hvala Ti,
za zrnje zlato Hvala!
Povsod delil si ga bogato.
Hvala Ti za zrnje zlato
in za sad stoteri. Hvala!

Pripomba. Te pesmi je 350
pesmarov spevalo. Vižo lepe
pesmi „Oj zato“ lejko dobite na
vredništvu Novin v Črensovcih

Katoliški shod na Dunaji.

Dne 11. sept. se je vršilo na Dunaji veliki nemški katoličanski shod. Za te shod je bilo veliko zanimanje in tudi vdeležba je bila ogromna. Že rano zajtra se je zbralo nad stojezero ljudi, šteri so navzoči bili pri pontifikalnoj sv. meši, štero je darüvao papeški legat, kardinal La Fontaine. Pri službi božoj je tudi navzoči bilo 30 škofov, in nadškofov, dva z Jugoslavije 12 članov habzburške hiše, princ Filip Saški, princ Alojz Lichtenstein in še mnogo drugih. Pontifikalna sv. meša se je začela ob 9. Po evangeliji je meo kardinal dr. Innitzer govor, v šterom je reko, da nišče nemre služiti dvema gospodoma, Bogi in mamoni. Preveč dolgo se je služilo mamoni, zato smo dobili strašno nevoljo, nezadovolstvo i neprestano borbo med narodi. Zato se po moramo odločiti za Boga, kak edinoga gospodara. Narodi gnjes den zahtevajo novo carstvo mi pa novoga carstva ne rabimo, ka ga mammo v carstvi božem. Nato je podelo papeški legat vsem navzočim papeški blagoslov.

Popoldne so bile šče razne svečanosti in prireditve raznih društev na stadionu. Govorili so kardinal La Fontaine, kneginja von Starehemberg, in kardinal Innitzer.

Pri tej svečanosti je meo tudi zvezni kancler dr. Dollfuss svoj napovedni progmatični govor, za šteroga je bilo jako veliko zanimanje.

Pitanje slovenskoga jezika

je postanolo v zadnjem časi jako pereče. „Narodna prosveta, organ jugoslovanskega učiteljskog udruženja“ je v 9—10. št. prinesla govor g. Damjana Rašiča, ki ga je meo na glavnoj skupščini JUU v Ljubljani. Tü čtëmo, da je naloga jugoslovanskoga učitelstva i JUU „postupno izgradjivanje jedinstvenog književnog jezika“ (to telko pomeni, da bi naj stopnjoma iz srbskoga, hrvatskoga i slovenskoga jezika stvorili samo eden jezik). Ka je šče bole zanimivo, je to, da so resolucijo, ki je v bistvi ista, kak zgornji izpisani stavek, sprijali i podpisali po svojij zastopnikaj vsi slovenski učitelji, ki so člani JUU.

Če se to dosegne, de slovenski jezik vrženi iz slovenski šol.

V srednjih šolaj (v gimnazijah) se uvajajo zvékšega srbohrvatske učne knige.

Sresko načelstvo v Dol. Lendavi, dne 12. septembra, 1933.

II. No. 6538/4.

Županstvom občine.

Beltinci, Bratonci, Ižakovci, Gančani, Dokležovje, Lipovci.

Glasom telefonskega poročila kraljevske banske uprave v Ljubljani od včeraj je s tukajšnjim odlokom od 9. t. m. 6538/2 naznanjan razpored novih občin spremenjen v toliko, da ste iz nove upravne občine Beltinci ustanovljeni dve upravni občini in to:

1. Beltinci

ki obstoja iz dosedanjih občin Beltincih in Ižakovci.

Ker imajo Beltinci 1534 prebivalcev in Ižakovci 804, jih ima nova občina 2328.

Volila bo radi tega 18 odbornikov.

Organizujuća občina je Beltinci, ker da novi združeni občini največ prebivalcev.

Volišče za to upravno občino bode v Beltincih za Beltince in Ižakovce.

2. Bratonci

ki obstoja iz dosedanjih upravnih občin Bratonci, Dokležovje, Gančani in Lipovci.

Ta upravna občina ima 3399 prebivalcev (Gančani: 1093, Bratonci: 652, Dokležovje: 785 i Lipovci: 869).

Volila bo torej 24 odbornikov.

Volišči za to upravno občino bodeta v Bratoncih za dosedanje občini Bratonci in Dokležovje ter v Gančanih za Gančane in Lipovce.

Organizujuća občina so Gančani, ker dajo novi upravni občini največ prebivalcev.

To je na v kraju navaden način takoj razglasiti.

Sreski načelnik:

Dr. TRSTENJAK s. r.

Nedela po Risalaj XV.

Na spomin 1900 letnice svoje križne smrti, Gospod Jezuš, po svojih svetih ranaj reši grešni svet!

Evang. Sv. Lūkača VII.

Vu onom vremeni: šou je Jezuš vu varaš, ki se zove Naim, i šli so ž njim vučenicje njegovi i vnožina velika. Gđa bi se pa približavao k varaskim vratam: ovo mrtveca so vö nesli, jedinoga sina matere svoje: i ona je bila dovica i ž njov varaška vnožina velika. Štero gđa bi vido gospod, smilüvao se je nad njov i pravo je njej: „Ne joči se!“ I pristopo je i dotekno se je škrinje (oni pa, ki so ga nesli, stanoli so) i veli: „Mladenec, tebi pravim, stani gori“. I gori se je opravo, ki je bio mrtev i začeo je gučati. I dao ga je materi njegovoj. Obišao je pa vse strah i zvišavali so Boga — govoreći: ka je veliki prorok gori stano med nami; i ka je Bog pohodo ljudstvo svoje.

*

Kristuš se je smilüvao nad žalostnov materjov, ki je zgubila jedinoga sina. Bog je smileni. Za vse je smileni, tudi za nas. Liki mi ga v srci ne trpimo, ar je naše srce napunjeno s posvetnostjov. Prosimo ga, da bi ga že skoro srečali i bi nam pravo: mladenec, stavec, starka, deklina, tebi pravim, stani gori bodi smileni, smilena!

Glasujte v Novinaj!

Gospodarstvo.

„Konjerejci zahtevajo Namusa“. Pod tem naslovom se trdi v 25. številu M. Krajine, da se je Martinec ne oglašalo proti „Namusi“ 12. febr. na zborovanju v Soboti. — On se je oglašalo, samo, ka njegove reči neso prišle v zapisnik. Če bi prišle, bi se vsaki lejko osvedoči, kak potrebna je belgijska pasma za gospodarstvo Slov. Krajine i ne bi se čtele trditve v članku, ki se ne morejo dokazati.

Martinec ne je dobio nikših navodil iz Čakovca, da bi se uvedla nova konjska pasma pri nas, on kak i većina kmetov je zadovoljna z belgijskov, ar to že pozna po mnogih haskaj.

Če zakon dovoli, da se lejko tudi druga pasma poskrbi, smo ne proti, če si jo što poskrbi, magari bosanskoga konjička, ki menje je.

Ne drži trditve, da je žrebico g. Forjana küpo mlinar iz Vojvodine, küpo jo je trgovec g. Vajda iz Čakovca. I istina je to tudi, ka belgijska pasma ravno tak dela v 22—24 letnoj starosti, kak druga. Poznam kobilo, štera je 24 let stara, je 12 krat skotila, i je bila zdaj pa pripüščena pa šče zmerom dela. Je pa belgijske pasme. Tüdi žrebca smo poznali iz te pasme v 29 let starosti, pa se je še spüščao. Ka se pa krme tiče, ta nam samo v slabih letinaj zménka. Za „Namusa“ te tüdi zménka.

Če je „Namus“ hitrejši, kak belgijec, nemo nevošćeni. Mi potrebujemo močne i bistre konje. Kelko „Namusov“ bi vleklo 39 metrov žmeče, ka sta belgijca pelala? Belgijec je močen i vö drži, zato pri njem ostanemo. To za odgovor nepodpisanomi v M. Krajini.

Satahovci, Martinec Štefan

Pošta.

— Horvat Alojz. Lumigy. Peneze i podporo sprejeli. Bog plačaj. — Balažić Alojz iz Francije nam je poslao 18 Din. Ne nam pa naznana naslova svojega. Prosimo pojasnila od tistih, ki znajo za njega.

STRUP ZA MIŠI

dobavlja Kemijski laboratorij

Maribor, Trg svobode 2.

Originalna dosa D. 1250 proti povzetju

Pri glavnoj cesti je k odaji krčma v Mostjaj. Pitajte pri Horvat Ani, Mostje hš. 34.